

Tony Wolf

Magia Crăciunului

E

ra odată un iepuraș care trăia în pădure și care a descoperit o carte magică de povești și un tărâm fantastic unde visele devin realitate doar de Crăciun...

În Valea cea verde a Ienupărului, dincolo de Pădurea Arțarilor Roșii, se află Pădurea de Brazi. Din centrul ei începe Poteca Marei Stejar, care dă în Cărarea Castanului. La numărul 2 pe Cărarea Castanului locuiește micul Ronți. Ronți este un iepuraș alb tare voios. E ușor să-l vezi printre copaci, fiindcă poartă mereu o jiletă roșie cu nasturi aurii pe care i-a cusut-o mama lui.

Anotimpul lui preferat este vara, căci atunci poate să țopăie cât e ziua de lungă,
să le imite pe broscuțele din iaz, să bată mingea cu marmotele,
să alerge după fluturi și să se ia la întrecere cu veverițele.
Ce bine se distrează cu toții!

Însă, când vara trece, Ronți se întristează.

Zilele se scurtează, frunzele cad din copaci,
o boare rece învăluie pădurea, care, curând,
se colorează în alb: vine iarna, și micul
iepuraș știe că nu va mai avea prieteni cu
care să se joace. În fiecare an e aceeași
poveste: iarna, celealte animale intră în
hibernare, iar el rămâne singur.

– Mami, de ce nu hibernăm și noi?
o întrebă pe mama lui.

– Deh, natura nu vrea asta,
dragule! Iepuri nu
hibernează, răspunde
cu blândețe mama
iepuroaică.

– Of! Aș vrea să dispar toată iarna și să mă trezesc numai primăvara! Nu pot să sufăr iarna! zice bosumflat Ronții.

– Ronții, nu mai vorbi aşa! Iarna e la fel de frumoasă precum celealte anotimpuri. Iarna ninge; nu-ți place zăpada?

– Nu! răspunde sec Ronții. Nu-i deloc amuzant să te joci singur în zăpadă!

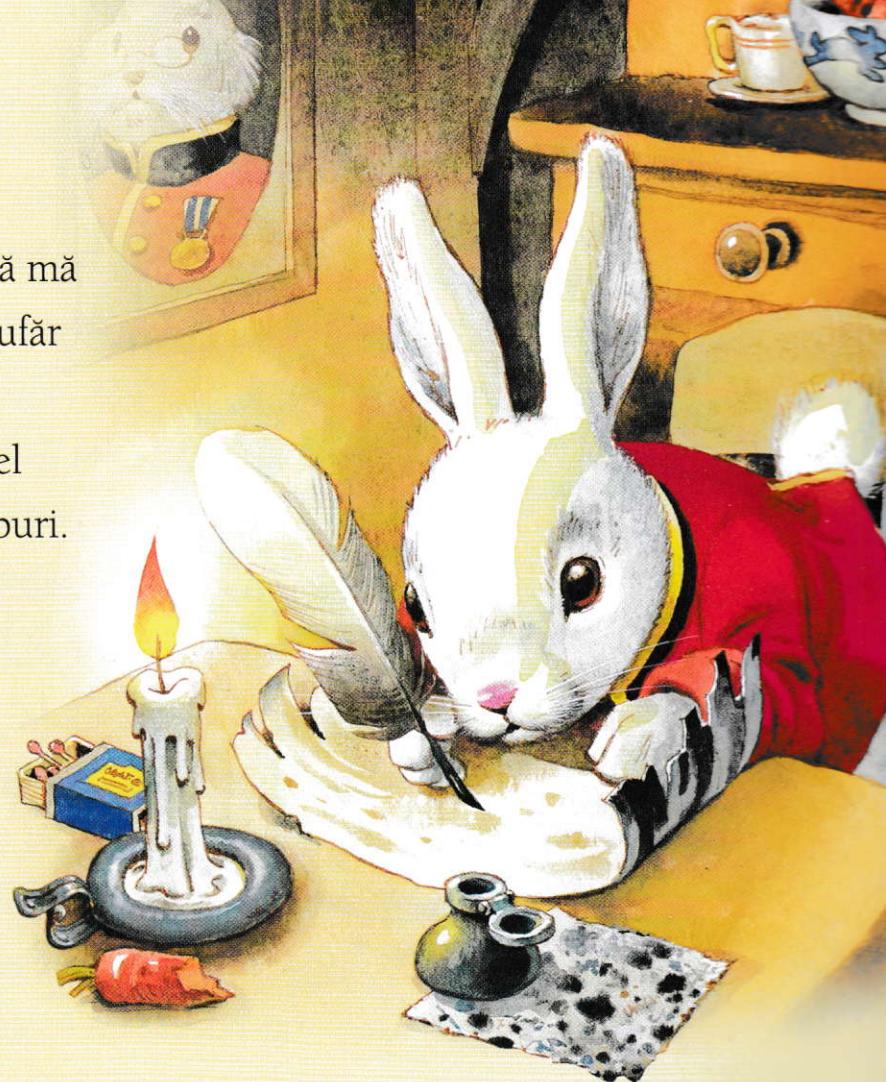
Atunci mama își amintește că iarna se întâmplă ceva pe care-l îndrăgesc toți copiii din lume și, convinsă că potolește astfel capriciile lui Ronții, întreabă:

– Dar Crăciunul? Vrei să-mi zici că nici Crăciunul nu-ți place?!

Ronții stă puțin pe gânduri, apoi începe să ofteze:

– Mamă, dacă nu-l pot sărbători cu prietenii, atunci nici Crăciunul nu-mi place... spune el și o ia la goană.

Bietul Ronții! Chiar e foarte trist, fiindcă, de fapt, el e îndrăgostit de Crăciun. Îi place să aleagă globurile colorate și să împodobească bradul din grădină, să aranjeze coronița de Crăciun pe ușa casei, iar în Ajun așteaptă să se facă miezul nopții cu sufletul la gură. Crăciunul este o sărbătoare cu totul specială pentru el! Apoi, închis în cămăruța lui, în fiecare an ia o pană de gâscă, o călimară, o bucată de scoarță de mesteacăn și începe să scrie, dar numai bunicul știe asta, fiindcă el i-a spus că dincolo de munți, dincolo de

mare și de nori se află un tărâmul fantastic unde trăiește Regele Crăciun, un pitic cu barbă albă, cu jilet că roșie și cu o coroană de aur pe cap. Bunicul i-a mai povestit și că pe Tărâmul Crăciunului e mereu sărbătoare, ba mai mult, e mereu Crăciun! Și că, pe parcursul celor douăsprezece luni ale anului, Regele Crăciun primește scrisori și biletele de la toții copiii din lume. Le citește una câte una cu atenție, apoi alege pentru fiecare copil câte un dar anume.

Când se gândește la asta, Ronți speră că totul este adevărat, dar uneori se teme că

nu-i decât un basm.

„De-acum sunt mare... Poate n-ar trebui să mai cred în aşa ceva“, se gândește el. Totuși, Ronți, aşa ceva există! Fie că sunt vrăji, vise ori fantezii... ele există. Și atunci nu mai are importanță ce sunt, important e să crezi în ele! Deci încă mai crede puțin în ele, Ronți ia și anul acesta pana de gâscă, călimara și o bucată de scoarță de mesteacăn și începe să scrie...

Dragă Rege Crăciun, sunt trist. Prietenii mei hibernează cu toții. Nu mai e nimeni care să se joace cu mine, și mă simt cam singur. Și tu te simți uneori singur? Mama spune că și iarna are frumusețile ei, dar fără prieteni mie nu-mi place nimic... nici măcar Crăciunul! Totuși, pe tine încă te iubesc foarte mult.

Ronți

Acum, după ce i-a scris Regelui Crăciun, se simte puțin mai bine. Face scoarța sul, o leagă cu un fir de iarba și aleargă s-o expedieze. Însă, imediat ceiese din casă, vede că ninge! Ce frumos! Fulgii coboară încet făcând în aer piruete usoare, par o sumedenie de balerine grațioase îmbrăcate în alb. Acoperișul casei lui Ronț e acoperit de o mantie groasă, imaculată.

„Hmm, poate mama are dreptate... zăpada chiar e frumoasă! Dar, dac-ar fi aici marmota Marty și veverița Tex, ne-am bate cu bulgări de zăpadă!“ se gândește el.

Încet, încet se lasă seara, și afară se întunecă. Mama iepuroaică se apropiă de ușa cămăruței lui Ronț; s-a făcut târziu, e timpul să meargă la culcare.

– Puișorul meu, cum te simți? îl întreabă ea mânghindu-l pe căpsor. Știu că îți lipsesc prietenii, totuși, ai să vezi că iarna o să fie amuzantă! Uite, ți-am făcut o surpriză...
Și, spunând acestea, dă la iveală o carte groasă, cu coperte de piele și pagini mari, mari de tot.

Ronț se uită cu încântare la ea – pare cartea unui vrăjitor!

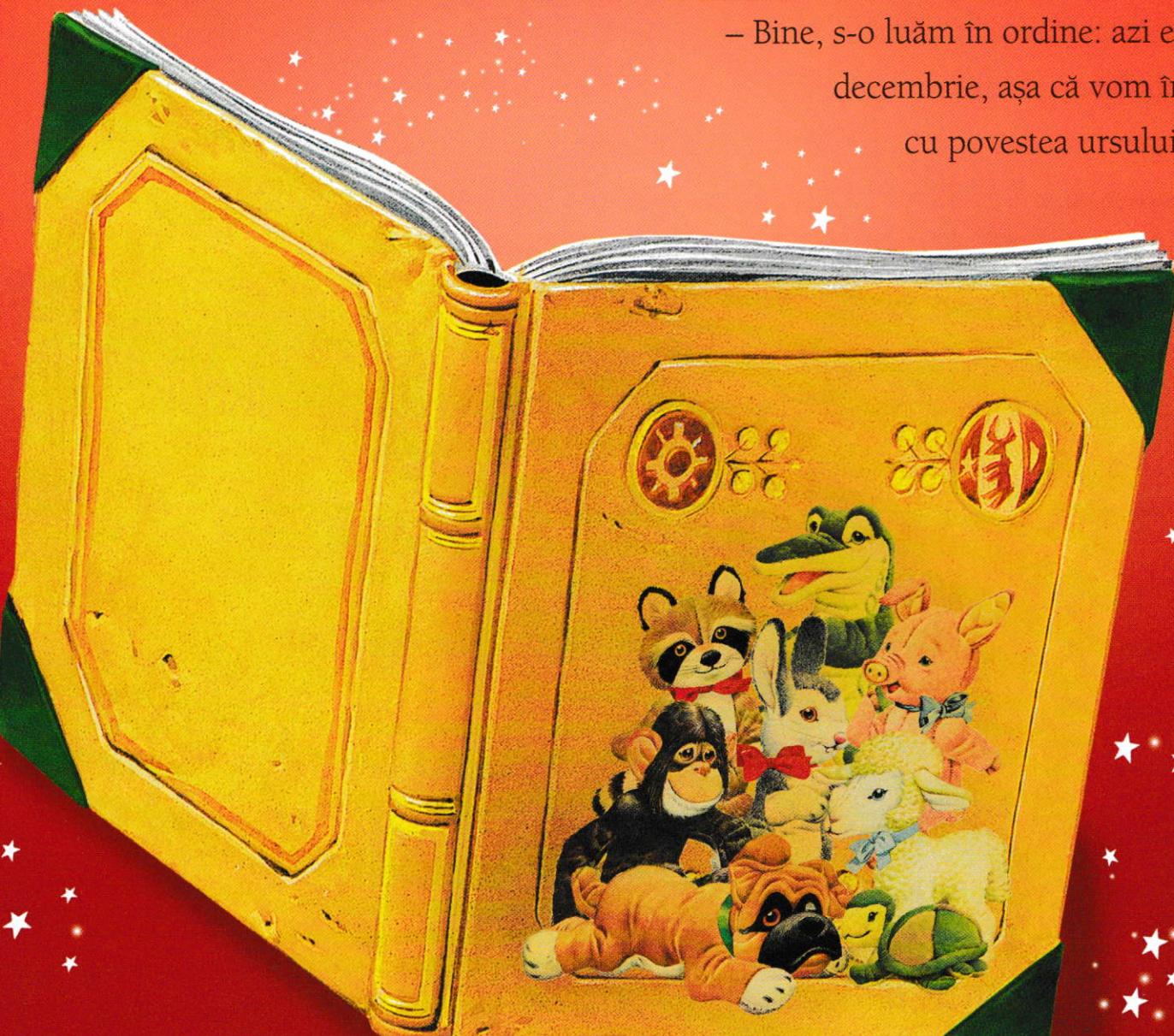
— Cartea asta este plină de povești și de prieteni! îi explică mama. În fiecare zi, un nou prieten ne va spune o poveste, și ne vor ține de urât cu toții până va veni Crăciunul... aşa nu te vei simți singur!

Ronții se apropiu curios de carte: simte că are ceva special.

Așa că o deschide și începe să-o răsfoiască. Ce de desene minunate! Pe fiecare pagină vede câte un animal micuț care spune o poveste: ursul, crocodilul, koala...

Ronții e entuziasmat. Mama iepuroaică se uită la el și zâmbește zicând:

— Bine, să-o luăm în ordine: azi e întâi decembrie, aşa că vom începe cu povestea ursului...

1 decembrie

Povestea ursului

— Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt și... și
Pico unde e?

De fiecare dată aceeași poveste! Ori Pico, ori Lella, ori
Pulcetto, ori Camilla... la apel mereu lipsește câte cineva! Așa că, în loc să facă
o plimbare frumoasă și liniștită, mama iepuroaică e silită să îl caute pe iepurașul

care lipsește!

„Trebuie să
găsesc o
soluție!”

își zice ea.
Curând,
îi vine o idee.

Se duce la tâmplar și îl roagă să-i facă
un cărucior frumos din lemn, destul
de mare ca să încapă în el toate cele
nouă obrăznicături ale ei!

„Acum chiar că sunt liniștită...”, se
gândește ea, răsuflând ușurată, în
timp ce trage de cărucior!

